Sygn. akt:KIO 2760/25

WYROK

Warszawa, dnia 6 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Anna Osiecka-Baran

Członkowie: Aneta Mlącka

Katarzyna Odrzywolska

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 lipca 2025 r. przez wykonawcę **Suntar Professional Services Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowie** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej z siedzibą w Warszawie**

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy **Netia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie**

orzeka:

1.**Oddala odwołanie**.

2.Kosztami postępowania odwoławczego obciąża **Odwołującego** i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy)** uiszczoną przez **Odwołującego**, tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od **Odwołującego** na rzecz **Zamawiającego** kwotę **3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy)** stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.**

Przewodnicząca:……....

Członkowie:……....

……....

Sygn. akt KIO 2760/25

U z a s a d n i e n i e

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej z siedzibą w Warszawie dalej „Zamawiający", prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. *Zakup usługi telekomunikacyjnej VoIP wraz z dostawą systemu IP PBX oraz świadczeniem usług serwisu na czas trwania Umowy.* Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), dalej „ustawa Pzp". Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2024 r. pod numerem 347468-2024.

W dniu 4 lipca 2025 r. wykonawca Suntar Professional Services Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowie, dalej „Odwołujący", wniósł odwołanie, zarzucając Zamawiającemu naruszenie:

a)art. 16 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp;

b)art. 16 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty Netia, mimo że treść oferty Netia jest niezgodna z warunkami zamówienia;

c)art. 16 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez odrzucenie oferty Odwołującego, mimo że treść oferty Odwołującego jest zgodna z warunkami zamówienia.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz dokonania ponownego badania i oceny oferty, w tym unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego oraz odrzucenia oferty Netia, ewentualnie odrzucenia oferty Netia oraz unieważnienia prowadzonego postępowania w oparciu o art. 255 pkt 2 ustawy Pzp z uwagi na to, że wszystkie oferty w postępowaniu podlegały odrzuceniu.

Zamawiający pismem z dnia 19 sierpnia 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc o oddalenie odwołania w

całości. Pismo procesowe złożył również Przystępujący Netia, wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy, Izba stwierdziła, iż odwołanie podlega oddaleniu.

Izba uwzględniła przy rozpoznaniu odwołania dokumentację postępowania,
w szczególności: specyfikację warunków zamówienia, ofertę Przystępującego Netia, informację o wyborze oferty najkorzystniejszej oraz odrzuceniu oferty Odwołującego. Izba wzięła również pod uwagę stanowiska wyrażone w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, piśmie procesowym Przystępującego Netia, a także oświadczenia i stanowiska stron oraz uczestników postępowania odwoławczego wyrażone ustnie do protokołu posiedzenia i rozprawy w dniu 1 października 2025 r.

Uwzględniając powyższe, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

W drugiej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu przysługiwało prawo do skorzystania ze środka ochrony prawnej, gdyż wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody, będącej konsekwencją zaskarżonych w odwołaniu czynności.

Do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie przystąpił po stronie Zamawiającego wykonawca Netia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, dalej „Przystępujący".

W terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp, do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego zgłosił przystąpienie wykonawca K.F. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą INTEGRAL K.F. z siedzibą w Stąporkowie.

Izba nie dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym ww. wykonawcy, uznając, że wykonawca ten nie wykazał interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść Odwołującego. Zgodnie z art. 525 ust. 1 ustawy Pzp Wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii odwołania, wskazując stronę, do której przystępuje, i interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje. Jak wskazuje się w orzecznictwie, pojęcie interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której wykonawca przystępuje ma szerszy zakres przedmiotowy niż wskazany art. 505 ust.1 ustawy Pzp, co nie oznacza jednak, że jest ono nieograniczone. Wskazanie interesu w uzyskaniu określonego rozstrzygnięcia powinno polegać co do zasady na wytłumaczeniu, dlaczego wykonawca upatruje korzyści dla siebie w danym rozstrzygnięciu oraz wykazaniu że określone orzeczenie Izby będzie miało znaczenie dla danego wykonawcy (wyrok KIO z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt KIO 1542/18).

Skład orzekający uznał, że przedmiot sporu w niniejszym postępowaniu dotyczy wyłącznie Zamawiającego, Odwołującego oraz Przystępującego Netia, a jego rozstrzygnięcie nie wpłynie w żaden sposób na sytuację ww. wykonawcy zgłaszającego przystąpienie do niniejszego postępowania. Oferta wykonawcy K.F. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą INTEGRAL K.F. została odrzucona, a od tej czynności wykonawca nie odwołał się. Zatem, oferta wykonawcy zgłaszającego przystąpienia została przez Zamawiającego prawomocnie odrzucona, minął termin ustawowy na wniesienie odwołań w tym zakresie.

Ww. wykonawca, celem doprowadzenia do sytuacji zgodnej z jego oczekiwaniami, tj. unieważnienia czynności odrzucenia jego oferty, czy też unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia, powinien był wnieść odrębny środek ochrony prawnej w postaci odwołania. Zgodnie z ustaleniami Izby do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej nie wpłynęło odwołanie ww. wykonawcy dotyczące przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia. Wykonawca K.F. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą INTEGRAL K.F., którego ofertę odrzucono, na skutek zaniechania wniesienia odwołania na tę czynność, utracił status wykonawcy. W tym stanie rzeczy Izba nie dopatrzyła się żadnej korzyści, jaką mógłby on odnieść z uzyskania rozstrzygnięcia na korzyść Odwołującego, skoro sam nie jest już wykonawcą w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ewentualne uwzględnienie odwołania miałoby skutek jedynie względem oferty Odwołującego i prowadziłoby do powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego.

Inna byłaby sytuacja gdyby wykonawca zgłaszający przystąpienia złożył własne odwołanie na odrzucenie jego oferty, gdyż to utrzymałoby jego ofertę w tym postepowaniu do czasu wydania orzeczenia przez Izbę i równocześnie przystąpił do postępowania po stronie Odwołującego, dążąc do odrzucenia oferty Przystępującego Netia. Natomiast zgłoszenie przystąpienia według stanu faktycznego tego postępowania nie kreuje wystąpienia jakiegokolwiek interesu w tym postępowaniu.

Ponadto, Izba wskazuje, iż ewentualny interes wykonawcy K.F. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą

INTEGRAL K.F. ma charakter warunkowy, uzależniony od ewentualnej przyszłej negatywnej oceny oferty Netia. Wykonawca K.F. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą INTEGRAL K.F. opiera więc swój rzekomy interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść Odwołującego na zdarzeniach przyszłych i niepewnych. Jak podkreśla się w orzecznictwie interes winien mieć charakter realny, a nie tylko hipotetyczny. Interesu nie wykaże przystępujący powołujący się jedynie na możliwość udziału w powtórzonym postępowaniu po unieważnieniu obecnego, gdyż nie jest wiadomym czy do ponownego wszczęcia postepowania w ogóle dojdzie.

W konsekwencji skład orzekający uznał, że zgłoszone przystąpienie jest nieskuteczne.

Dalej, Izba, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu, doszła do przekonania, iż w niniejszym postępowaniu nie doszło do naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, a tym samym, na podstawie art. 554 ust. 1 ustawy Pzp, rozpoznawane odwołanie podlega oddaleniu.

I.Brak przedłożenia przez Przystępującego przedmiotowego środka dowodowego w postaci pełnego nagrania z prezentacji

Odwołujący podnosił, że Przystępujący, wbrew wymogom zawartym w dokumencie pn. Plan i zakres prezentacji oferowanego systemu VoIP, dalej „Plan prezentacji", nie utrwalił na nagraniu audio-wideo przebiegu całej prezentacji, które to nagranie miało stanowić (zgodnie z Planem prezentacji) przedmiotowy środek dowodowy. W ocenie Odwołującego, brak przedłożenia przez Netia nagrania całości prezentacji w formie pliku audio-wideo stanowi samodzielną podstawę odrzucenia oferty Netia.

Izba ustaliła, że jak stanowi pkt 10.5 specyfikacji warunków zamówienia, dalej „SWZ", „Przedmiotowe środki dowodowe potwierdzające, że oferowane usługi spełniają określone przez Zamawiającego wymagania, cechy lub kryteria: Zamawiający nie żąda złożenia przedmiotowych środków dowodowych."

Zgodnie z pkt 2 ppkt 8 opisu przedmiotu zamówienia, dalej „OPZ", stanowiącego załącznik nr 1 do SWZ, „Na etapie oceny ofert, Zamawiający może poprosić o dostarczenie i uruchomienie urządzeń/licencji w celu sprawdzenia zgodności ich funkcji z wymaganiami przedmiotu zamówienia."

Pismem z dnia 25 lutego 2025 r. Zamawiający wezwał Przystępującego (tożsame pismo zostało przekazane Odwołującemu), w związku z pkt 2) ppkt 8 OPZ oraz art. 106 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia przedmiotowych środków dowodowych w formie przeprowadzenia prezentacji w celu potwierdzenia, że oferowane usługi spełniają określone przez zamawiającego wymagania. Do wezwania załączono: Plan i zakres prezentacji oferowanego systemu VoiP oraz Projekt protokołu prezentacji.

Stosownie do pkt 3-5 Planu prezentacji: „3. Przeprowadzona prezentacja stanowi przedmiotowy środek dowodowy, o którym mowa w art. 106 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024, poz. 1320 z późn. zm.). Zamawiający z czynności prezentacji sporządzi protokół. 4. Prezentacja powinna zostać utrwalona przez Wykonawcę na nagraniu audio-wideo przekazane Zamawiającemu w formie pliku wideo jako przedmiotowy środek dowodowy. 5. Zamawiający niezwłocznie potwierdzi możliwość odtworzenia tego pliku wideo, co będzie wskazane w protokole. Zamawiający dodatkowo zarejestruje całość spotkania obejmującą wszystkie czynności w pomieszczeniu prezentacyjnym, rejestrowana przez Zamawiającego. Nagrania z prezentacji stanowią załącznik do protokołu."

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń.

Stosownie do art. 7 pkt 20 ustawy Pzp, przez przedmiotowe środki dowodowe należy rozumieć środki służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub opisie kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia.

W myśl art. 106 ust. 1 ustawy Pzp, Zamawiający może żądać innych niż wskazane w art. 104 i art. 105 przedmiotowych środków dowodowych na potwierdzenie, że oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane spełniają określone przez zamawiającego wymagania, cechy lub kryteria, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania. Zamawiający wskazuje wymagane przedmiotowe środki dowodowe w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia.

Jak stanowi art. 107 ust. 1 ustawy Pzp, Jeżeli zamawiający żąda złożenia przedmiotowych środków dowodowych, wykonawca składa je wraz z ofertą.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy oraz postanowienia dokumentów zamówienia należy wskazać, co następuje.

Zamawiający w niniejszym postępowaniu nie wymagał ani złożenia próbki w celu przeprowadzenia prezentacji, ani żadnych innych przedmiotowych środków dowodowych, które zgodnie z art. 107 ust. 1 ustawy Pzp, należy złożyć wraz z ofertą. Treść SWZ nie zawierała żadnych informacji dotyczących prezentacji jako przedmiotowego środka dowodowego. Jedynie OPZ przewidywał możliwość jej przeprowadzenia. Zgodnie z pkt 2 ppkt 8 OPZ Zamawiający przewidział możliwość przeprowadzenia prezentacji w celu sprawdzenia działania wszystkich funkcjonalności systemu VoIP zgodnie z wymaganiami przedmiotu zamówienia. Niemniej prezentacja ta miała charakter fakultatywny, tj. Zamawiający mógł z niej skorzystać przed wyborem najkorzystniejszej oferty lub dokonać wyboru bez jej przeprowadzenia.

Zamawiający z takiej możliwości skorzystał i po otwarciu ofert wezwał wykonawców (w związku z pkt 2) ppkt 8 OPZ oraz art. 106 ust. 1 ustawy Pzp) do złożenia przedmiotowego środka dowodowego w formie przeprowadzenia prezentacji w celu potwierdzenia, że oferowane usługi spełniają określone przez Zamawiającego wymagania. Do wezwania został załączony Plan prezentacji, z którego postanowień wynika, że to właśnie prezentacja stanowi przedmiotowy środek dowodowy w rozumieniu ustawy Pzp. Powyższe potwierdza niejako sam Odwołujący, który w treści odwołania przytacza wyrok wydany przez KIO w przedmiotowym postępowaniu, wskazując że „możliwe było więc dokonanie oceny ofert wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia w oparciu o prezentację przedmiotu zamówienia. Prezentacja – jak wynika z orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej - stanowi przedmiotowy środek dowodowy. Dlatego też, jeżeli po dokonaniu prezentacji okaże się, że zaoferowany przez wykonawcę produkt nie spełnia wymagań zamawiającego opisanych w SWZ (OPZ) oferta podlega odrzuceniu.” (wyrok KIO z dnia 12 listopada 2024 roku, sygn. akt KIO 3804/24).

Równocześnie ani w treści ogłoszenia o zamówieniu, ani w żadnym innym dokumencie zamówienia udostępnionym wykonawcom przed terminem składania ofert plik audio - wideo zgrywany przez wykonawcę w ramach prezentacji – nie jest wymieniany jako przedmiotowy środek dowodowy, nie jest nawet w tych dokumentach zamówienia wspomniany (w przeciwieństwie do samej prezentacji, do której odsyła pkt 2 ppkt 8 OPZ i która została doprecyzowana przez Zamawiającego w wezwaniu do złożenia przedmiotowego środka dowodowego w postaci prezentacji).

Izba dostrzega pewną niefortunność w sformułowaniu zawartym w pkt 4 Planu prezentacji. Niemniej sam Plan prezentacji pojawił się dopiero po otwarciu ofert. Zatem na tym etapie postępowania nie można wprowadzać nowych przedmiotowych środków dowodowych w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy Pzp. O ile prezentacja była przewidziana w treści OPZ, o tyle o nagraniu, jako przedmiotowym środku dowodowym, nie było tam mowy.

W ocenie składu orzekającego z treści dokumentów zamówienia wynika, że przedmiotowym środkiem dowodowym, wskazanym w dokumentacji, jest sama prezentacja, a nie jej utrwalenie w formie zapisu audio-wideo. Rację należy przyznać Zamawiającemu, że sporządzone nagrania mają jedynie charakter pomocniczy i dokumentacyjny, nie zastępują ani nie modyfikują istoty czynności prezentacji jako środka dowodowego w rozumieniu art. 106 ustawy Pzp. To prezentacja była przedmiotowym środkiem dowodowym, mającym na celu wykazanie zgodności oferowanego systemu z opisanymi w OPZ funkcjonalnościami. Dlatego należy uznać, że nagranie z prezentacji miało być przedłożone Zamawiającemu jedynie w celach dowodowych, a nie jako przedmiotowy środek dowodowy w rozumieniu art. 106 ust. 1 Pzp. Jego celem było potwierdzenie przebiegu prezentacji; samo nagranie stanowiło załącznik do protokołu z prezentacji (zgodnie z treścią pkt 5 Planu prezentacji).

Na uwagę zasługuje również fakt, że Odwołujący nie sprecyzował nawet, jakich konkretnie punktów z Planu testowego nagranie nie obejmuje i jakie ma to przełożenie na ocenę spełnienia bądź niespełnienia określonych funkcjonalności wymaganych w postępowaniu.

W związku z powyższym nawet jeśli przekazane przez Przystępującego Zamawiającemu nagranie prezentacji jest niepełne to nie może być to przyczyną odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp, gdyż nie stanowi przedmiotowego środka dowodowego w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy Pzp. Powyższe przesądza więc o bezzasadności zarzutu.

II.Niezgodność oferty Przystępującego z warunkami zamówienia

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego ze względu na jej niezgodność z warunkami zamówienia, przywołując określone funkcjonalności systemu niewykazane, zdaniem Odwołującego, przez Przystępującego podczas prezentacji. Odwołujący powoływał się na niezgodności z wytycznymi scenariusza testowego, które zostały opisane w Planie prezentacji, przekazanym wykonawcom po złożeniu ofert.

Stosownie do art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Zamawiający na podstawie ww. przepisu jest zobowiązany odrzucić ofertę, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Przez warunki zamówienia – zgodnie z art. 7 pkt 29 ustawy Pzp należy rozumieć warunki, które dotyczą zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Treść warunków zamówienia, to przede wszystkim zawarty w opisie przedmiotu zamówienia katalog potrzeb i wymagań zamawiającego, które mają być zaspokojone w wyniku postępowania przez zawarcie i zrealizowanie z należytą starannością umowy. Treść oferty to jednostronne zobowiązanie wykonawcy do wykonania oznaczonego świadczenia, które zostanie zrealizowane na rzecz zamawiającego, jeśli oferta złożona przez wykonawcę zostanie uznana za najkorzystniejszą i zostanie z nim zawarta umowa.

Rzeczona niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia musi mieć charakter zasadniczy i nieusuwalny, dotyczyć powinna sfery niezgodności zobowiązania zamawianego w warunkach zamówienia oraz zobowiązania oferowanego w ofercie, tudzież polegać może na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z wymaganiami warunków zamówienia. Możliwe być winno także wskazanie i wykazanie na czym konkretnie niezgodność ta polega, co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi i ustalonymi fragmentami czy normami warunków zamówienia.

Ponadto, uwzględniając art. 218 ust. 2 ustawy Pzp, treść oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia. Dodatkowo, zgodnie z art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, poza wyjaśnianiem treści oferty na wezwanie Zamawiającego nie są dopuszczalne zmiany oferty. Jedyną możliwością korekty oferty wykonawcy jest art. 223 ust. 2 ustawy Pzp, jednak pod pewnymi warunkami. Jak podkreśla orzecznictwo Izby i Trybunału Sprawiedliwości UE zasady równego traktowania i niedyskryminacji oraz obowiązek przejrzystości stoją na przeszkodzie negocjacjom między zamawiającym a oferentem w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Co do zasady oferta nie może być modyfikowana po jej złożeniu, ani z inicjatywy zamawiającego ani oferenta (wyrok TSUE z dnia 4 maja 2017 r. w sprawie C-387/14, wyrok z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie C-131/16).

Należy również podkreślić, że specyfikacja warunków zamówienia jest podstawowym dokumentem kształtującym reguły obowiązujące w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Jej postanowienia są wiążące w równym stopniu, zarówno dla wykonawców biorących udział w postępowaniu, jak i dla zamawiającego, zarówno na etapie składania ofert, jak i na etapie ich oceny. Zamawiający nie jest więc uprawniony w toku badania ofert dokonywać swobodnej oceny, które z wymogów zawartych przez niego uprzednio w specyfikacji warunków zamówienia są mu potrzebne, a które nie. W efekcie zamawiający ma obowiązek weryfikować zgodność ofert z warunkami zamówienia pod kątem każdego wymagania, znajdującego się w treści opublikowanej i dostępnej wykonawcom dokumentacji zamówienia. Przeciwne działanie, tj. rezygnacja przez zamawiającego z określonych wymagań na etapie badania ofert, stanowi naruszenie zasady przejrzystości, uczciwej konkurencji oraz równego traktowania zarówno wykonawców uczestniczących w postępowaniu, jak i tych, którzy mogliby zdecydować o wzięciu w nim udziału, gdyby wiedzieli, że spełnienie określonych wymogów nie będzie jednak weryfikowane. (vide wyrok KIO z dnia 17 czerwca 2021 r. sygn. akt KIO 1293/21).

Z drugiej strony należy wskazać, że aby odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp było zasadne, konieczne jest wskazanie konkretnej niezgodności pomiędzy ofertą wykonawcy a jednoznacznie określonymi warunkami zamówienia. Zamawiający nie może zatem odrzucić oferty w oparciu o ww. przepis, jeżeli nie można jednoznacznie stwierdzić, jaki wymóg wynika z warunków zamówienia lub czy oferta wykonawcy rzeczywiście jest niezgodna z warunkami zamówienia. Odrzucenie oferty w sytuacji braku wyraźnego wymagania, z którym oferta ta miałaby być niezgodna lub w sytuacji, gdy nie można bez wątpliwości stwierdzić niezgodności oferty z określonym wymaganiem, stanowiłoby naruszenie zasad udzielania zamówień, o których mowa w art. 16 ustawy Pzp (wyrok KIO z dnia 23 marca 2023 roku, sygn. akt KIO 673/23).

Przenosząc powyższe rozważania na niniejszy stan faktyczny należy wskazać, co następuje.

Odwołujący nie powołuje się na niezgodności, które wynikałyby z opisu przedmiotu zamówienia, lecz na niezgodności z wytycznymi scenariusza testowego, które zostały opisane w Planie prezentacji. Zgodzić należy się z Przystępującym, że Plan prezentacji miał jedynie na celu opisanie określonych założeń co do sposobu badania oferowanego systemu VoIP. Zgodnie z pkt 9 Planu prezentacji, zawierał on Plan sprawdzania funkcjonalności Systemu VoIP w oparciu o ich listę i kolejność zawartych w OPZ. Plan zawierał opis wymagania zawartego w OPZ, a następnie opis scenariusza testowego w odniesieniu do przedmiotowego wymogu.

Dlatego w ocenie składu orzekającego, nieuprawnione byłoby odrzucenie oferty wykonawcy ze względu na niezgodności z Planem prezentacji, który to dokument nie stanowił części SWZ, nie tworzył odrębnych od OPZ wymogów, stanowiących autonomiczną podstawę odrzucenia oferty, został udostępniony wykonawcom dopiero po otwarciu ofert i zawierał wytyczne scenariuszowe co do sposobu badania funkcjonalności oferowanego systemu/ urządzeń.

II.1. Min. 10-minutowy okres pięciu jednoczesnych połączeń

Odwołujący zarzucił niespełnienie przez Przystępującego wymogu dot. 10 – minutowego okresu trwania 5-ciu jednoczesnych połączeń, wskazując, że „Zgodnie z wymaganiami określonymi w opisie zadania, podczas prezentacji systemu VoIP Wykonawca zobowiązany był do zestawienia jednocześnie 5 połączeń pomiędzy 10 terminalami

końcowymi, w tym 2 połączeń głosowych oraz 3 połączeń wideo, które miały trwać nieprzerwanie przez minimum 10 minut każde. W trakcie prezentacji Wykonawcy (Netia) zestawiono co prawda 5 połączeń, jednak analiza danych wykazała, że 2 z tych połączeń zakończyły się przed upływem wymaganego 10-minutowego okresu: 1 połączenie 9 minut 54 sekundy, 2 połączenie 9 minut 42 sekundy. W związku z powyższym należy stwierdzić, że Wykonawca nie spełnił warunku opisanego w punkcie 1 specyfikacji, dotyczącego przeprowadzenia pięciu jednoczesnych połączeń (głosowych i wideo) trwających co najmniej 10 minut."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 1 OPZ „Wirtualna centrala telefoniczna dla co najmniej 3200 abonentów wyposażonych w telefony IP (System ma być przygotowany na wsparcie docelowe 9000 abonentów bez fizycznej wymiany i rozbudowy sprzętu). Przez system wirtualnej centrali telefonicznej Zamawiający rozumie system zapewniający komunikację głosową oraz wideo w technologii IP za pomocą telefonów IP, w oparciu o zwirtualizowany na platformie HyperV Zamawiającego system IP PBX."

Stosownie do pkt 9 ppkt 1 Planu prezentacji „Wirtualna centrala telefoniczna dla co najmniej 3200 abonentów wyposażonych w telefony IP (System ma być przygotowany na wsparcie docelowe 9000 abonentów bez fizycznej wymiany i rozbudowy sprzętu). Przez system wirtualnej centrali telefonicznej Zamawiający rozumie system zapewniający komunikację głosową oraz wideo w technologii IP za pomocą telefonów IP, w oparciu o zwirtualizowany na platformie HyperV Zamawiającego system IP PBX

Wykonawca zaprezentuje System VoIP z opisanymi i skonfigurowanymi 9000 abonentów (kompletnie skonfigurowanych 9000 kont SIP musi być w systemie podczas każdego kolejnego pokazu). W ramach tej prezentacji zostanie zestawionych jednoczesnych 5 połączeń pomiędzy dziesięcioma terminalami końcowymi (2 połączenia głosowe i 3 połączenia wideo), wszystkie połączenia jednocześnie muszą być zestawione przez minimum 10 minut. Muszą to być połączenia pomiędzy rzeczywistymi terminalami lub softphonami z możliwością weryfikacji przez Zamawiającego jakości głosu i wideo. Po zakończeniu połączeń Wykonawca wskaże rekordy CDR każdego z połączeń."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 09:59 – 10:23). Wykonawca zaprezentował omawianą funkcjonalność, zestawiając pięć połączeń, z których każde trwało co najmniej 10 min. Potwierdzeniem powyższego jest nagranie z godz. 10:22:48, przedstawiające listę pięciu połączeń oraz czas ich trwania, który w każdym z przypadków przekracza 10 minut.

W związku z powyższym zarzut Odwołującego należy uznać za bezzasadny, tym bardziej, że Odwołujący nie przedstawił żadnej merytorycznej argumentacji, ograniczając się do przedstawienia zrzutu ekranu z systemu, nieobrazującego nawet z którego dnia i godziny prezentacji pochodzi screen z systemu.

II.2. Plan taryfikacji

Odwołujący podnosił, że „Wykonawca zobowiązany był do zaprezentowania w pełni funkcjonalnego systemu zarządzania i taryfikacji, obejmującego m.in. raportowanie kosztów połączeń z uwzględnieniem opłaty początkowej w wysokości 0,03 zł za każde rozpoczęte połączenie wychodzące do sieci PSTN oraz 0,06 zł za każdą rozpoczętą minutę trwania połączenia (…) Podczas prezentacji wykonawca posługiwał się platformą 3CX (…) W dalszej części prezentacji Wykonawca poinformował, że raport taryfikacyjny będzie dostępny dopiero po 24 godzinach, co stoi w sprzeczności z wymaganiem przedstawienia raportu bezpośrednio po zakończeniu demonstracji. (…) Dnia 21.03.2025 r. (…) przedstawiono raport połączeń, który – zgodnie z analizą materiału wideo – nie pochodził z systemu 3CX lecz został odpowiednio spreparowany w sposób sugerujący spełnienie wymagań (…) Wykonawca (…) nie zaprezentował działającego w czasie rzeczywistym systemu taryfikacji z możliwością ustawienia i rozliczenia opłaty początkowej, jak również nie przedstawił rzetelnego i wiarygodnego raportu taryfikacyjnego po prezentacji, co jest wymogiem niezbędnym do uznania systemu za zgodny z wymaganiami postawionymi przez Zamawiającego."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 4 lit. c OPZ „Zamawiający w ramach udostępnienia Systemu wymaga od Wykonawcy wykonania następujących elementów: c) uruchomienia i skonfigurowania systemu zarządzania i taryfikacji".

Stosownie do pkt 9 ppkt 4 lit. c) Planu prezentacji „Zamawiający w ramach udostępnienia Systemu wymaga od Wykonawcy wykonania następujących elementów: c) uruchomienia i skonfigurowania systemu zarządzania i taryfikacji,

Wykonawca zaprezentuje system zarządzania i taryfikacji. System zarządzania musi zostać przedstawiony wraz ze skonfigurowanymi 9000 kont abonentów, 2 SIP trunkami, dialplanem dla ruchu wychodzącego, przychodzącego oraz usług. Wykonawca zaprezentuje kasowanie konta abonenta, zakładanie nowego konta abonenta, zmiany zapisów kierowania połączeń alarmowych 112, 999, zmianę konfiguracji poczty głosowej dla 10 abonentów, a także zaprezentuje i omówi zabezpieczenie systemu zarządzania przed nieuprawnionym dostępem (system loginów i haseł).

Wykonawca wykona raport z taryfikacji poprzednich pokazów według stawek 0,03 zł za każde rozpoczęte połączenie wychodzące do sieci PSTN i 0,06 zł za każdą rozpoczętą minutę połączenia oraz 0,00 zł za każde połączenie wewnątrz systemu. Po zakończeniu połączeń Wykonawca wskaże rekordy CDR każdego z połączeń oraz raport z systemu taryfikacji."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 10:39 – 11:07). Wykonawca, zdaniem Izby, prawidłowo zaprezentował omawianą funkcjonalność.

Postanowienia OPZ wymagały jedynie uruchomienia i skonfigurowania systemu zarządzania i taryfikacji, nie określały wysokości stawki początkowej za nawiązania połączenie, czy też szczególnych wymogów co do sposobu raportowania (sposób raportowania nie został także doprecyzowany w samym Planie Prezentacji, który mówił jedynie o wykonaniu przez wykonawcą raportu z taryfikacji i nie wykluczał możliwości wykorzystania systemów taryfikacyjnych operatora). Zamawiający w Planie prezentacji nie ograniczył możliwości wykorzystania na potrzeby raportu systemów taryfikacyjnych operatora. Dlatego za bezzasadne należy uznać twierdzenia Odwołującego, jakoby raport z taryfikacji miał pochodzić z systemu 3CX.

W Palnie prezentacji próżno też szukać wymogu co do czasu przedstawienia raportu z taryfikacji. Według Planu prezentacji raport z taryfikacji miał być przekazany po zakończeniu połączeń, a nie – jak podnosi Odwołujący – „bezpośrednio po zakończeniu demonstracji". Zamawiający nie wskazał konkretnego terminu na złożenie raportu. Przystępujący przekazał Zamawiającemu raport przed zamknięciem prezentacji, czemu Odwołujący nie zaprzeczył.

Odwołujący podważa również wiarygodność raportu taryfikacyjnego, niemniej na tę okoliczność nie przedstawia żadnych dowodów, choć w tym zakresie ciężar udowodnienia spoczywa na nim. Odwołujący powinien udowodnić powyższe twierdzenie. Należy bowiem zważyć, iż zgodnie z art. 534 ust. 1 ustawy Pzp strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ogólną zasadę ciężaru dowodu formułuje w tym zakresie art. 6 KC zgodnie z którym ciężar dowodu spoczywa na odwołującym. Dlatego też, w niniejszej sprawie Odwołujący powinien udowodnić swe twierdzenie o niewiarygodnym raporcie taryfikacyjnym Przystępującego. Powołany przepis art. 6 KC oraz wynikająca z niego reguła art. 534 ust. 1 ustawy Pzp wyrażają dwie ogólne reguły, a mianowicie wymaganie udowodnienia powoływanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych oraz usytuowanie ciężaru dowodu danego faktu po stronie osoby, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W konsekwencji nieudowodnienia, że raport taryfikacyjny Przystępującego jest niewiarygodny, Izba zarzut oddaliła.

II.3. Integracja systemu z Microsoft 365 i aplikacją Microsoft Teams

Odwołujący podnosił, że „Podczas prezentacji Wykonawca zaprezentował jedynie 2 jednoczesne połączenia wewnętrzne pomiędzy kontami MS Teams a abonentami systemu. Tym samym nie została spełniona kluczowa część wymagań funkcjonalnych, określona w dokumentacji jako wymóg zestawienia 5 równoległych połączeń głosowych z kont Teams, co stanowi warunek weryfikujący rzeczywiste możliwości integracyjne oferowanego rozwiązania."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 5 OPZ „System musi zapewniać integracje ze środowiskiem Microsoft 365 i MS Teams w zakresie synchronizacji użytkowników, przypisanych do nich numerów telefonicznych oraz umożliwiać wykorzystanie aplikacji Teams jako softphone do nawiązywania połączeń przychodzących i wychodzących zarówno lokalnie jak i do sieci PSTN. System musi zapewniać samodzielną mediację z serwerami Microsoft Teams bez wykorzystania bram zewnętrznych SBC innych producentów niż dostarczone rozwiązanie."

Stosownie do pkt 9 ppkt 5 Planu prezentacji „System musi zapewniać integracje ze środowiskiem Microsoft 365 i MS Teams w zakresie synchronizacji użytkowników, przypisanych do nich numerów telefonicznych oraz umożliwiać wykorzystanie aplikacji Teams jako softphone do nawiązywania połączeń przychodzących i wychodzących zarówno lokalnie jak i do sieci PSTN. System musi zapewniać samodzielną mediację z serwerami Microsoft Teams bez wykorzystania bram zewnętrznych SBC innych producentów niż dostarczone rozwiązanie.

Wykonawca zaprezentuje jednoczesnych 5 połączeń wewnętrznych zestawiając kolejno połączenia głosowe nie rozłączając już zestawionych z terminali z kontami MS TEAMS. Muszą to być połączenia pomiędzy rzeczywistymi terminalami lub softphonami z możliwością weryfikacji przez Zamawiającego jakości głosu (wywołanie z konta TEAMS do konta wewnętrznego / wywołanie z konta wewnętrznego do konta TEAMS). Muszą to być połączenia pomiędzy rzeczywistymi terminalami lub softphonami z możliwością weryfikacji przez Zamawiającego jakości głosu.

Wykonawca zaprezentuje połączenie 5 abonentów wewnętrznych systemu zestawiając konferencję w ramach pojedynczego konta TEAMS.

Po zakończeniu połączeń każdego z pokazów Wykonawca wskaże rekordy CDR każdego z połączeń."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 godz. 11:08 – 11.34). Z dokumentacji postępowania wynika, że w trakcie prezentacji zestawione zostały jednocześnie 2 połączenia głosowe pomiędzy kontami MS Teams a użytkownikami systemu VoIP.

Przystępujący wyjaśnił, że ograniczona liczba zestawionych połączeń wynikała wyłącznie z dostępności jedynie dwóch kont MS Teams z aktywną usługą Direct Routing. Usługa ta wymaga posiadania odrębnych płatnych licencji po

stronie wykonawcy, co w warunkach środowiska testowego oraz ograniczeń związanych z licencjami demonstracyjnymi stanowiło czynnik niezależny od funkcjonalności oferowanego systemu. Utrzymywanie większej liczby takich licencji w tym trybie nie miałoby uzasadnienia merytorycznego i generowałoby wyłącznie dodatkowe koszty, bez wpływu na ocenę możliwości systemu.

Zamawiający uznał, że choć Przystępujący nie dysponował pięcioma odrębnymi kontami MS Teams, przeprowadzona prezentacja jednoznacznie potwierdziła spełnienie wymagań dotyczących integracji Systemu IP PBX z MS Teams. Zamawiający podkreślał, że jego intencją było ustalenie, czy proponowane przez wykonawców rozwiązania informatyczne pozostają zgodne z wymaganiami określonymi w OPZ, natomiast sam sposób prezentacji miał charakter wyłącznie pomocniczy i nie przesądzał o spełnieniu bądź nie stawianych systemowi wymagań.

Izba uznała, że skoro liczba połączeń nie została zdefiniowana w OPZ (jedynie w Planie prezentacji), a cel prezentacji został osiągnięty, w szczególności integracja z MS Teams, synchronizacja kont, przypisanie numerów telefonicznych oraz realizacja połączeń, Zamawiający słusznie stwierdził, że Przystępujący wykazał funkcjonalność opisaną w pkt 5 ppkt 5 OPZ, a ograniczenia wynikające z liczby dostępnych kont na dzień prezentacji nie mają wpływu na ocenę zgodności systemu z wymaganiami OPZ, gdyż dotyczyły warunków licencyjnych niezależnych od samego systemu VoIP. Jak słusznie zauważył Przystępujący, liczba kont i połączeń są wypadkową licencji docelowego systemu, który będzie dostarczony zgodnie z umową.

II.4 Możliwość szyfrowania połączeń

Odwołujący podnosił, że „Zgodnie z wymaganiami Zamawiającego, Wykonawca zobowiązany był do zaprezentowania możliwości szyfrowania połączeń w systemie oraz do wskazania miejsc konfiguracji rodzajów szyfrowania, a także miejsc aktywacji tej funkcjonalności dla poszczególnych kont abonentów. Podczas prezentacji Wykonawca ograniczył się jedynie do przedstawienia konfiguracji szyfrowania dla połączeń międzyoperatorskich w centrali telefonicznej. Nie została zaprezentowana funkcjonalność umożliwiająca indywidualne uruchamianie szyfrowania połączeń dla konkretnych kont użytkowników, co było jednoznacznym wymogiem Zamawiającego. Zamiast tego Wykonawca jedynie zaprezentował aktywację szyfrowania na poziomie terminala końcowego (telefonu IP) poprzez ręczne zalogowanie się i zmianę ustawień bez wykazania możliwości centralnego zarządzania szyfrowaniem w systemie IP PBX. Takie podejście nie spełnia kryterium systemowej kontroli i konfiguracji bezpieczeństwa wymaganej w kontekście zarządzania dużą liczbą kont abonentów. W związku z powyższym należy uznać, że Wykonawca nie zrealizował w pełni wymagań funkcjonalnych dotyczących prezentacji możliwości szyfrowania połączeń, w szczególności w zakresie przypisania i zarządzania tą funkcjonalnością na poziomie poszczególnych kont użytkowników systemu."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 6 lit. e OPZ „System musi realizować następujące funkcje zapewniające efektywność i bezpieczeństwo komunikacji: e) możliwość szyfrowania połączeń".

Stosownie do pkt 9 ppkt 6 lit. e Planu prezentacji „System musi realizować następujące funkcje zapewniające efektywność i bezpieczeństwo komunikacji: e) możliwość szyfrowania połączeń

Wykonawca zaprezentuje w systemie możliwość szyfrowania połączeń oraz wskaże miejsca konfiguracji rodzajów szyfrowania połączeń oraz miejsca, w których uruchamia się tę funkcjonalność dla poszczególnych kont."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 12:09 – 12:16).

Po pierwsze należy wskazać, że postanowienia Planu prezentacji, a tym bardziej postanowienia OPZ, nie zawierają katalogu możliwych rozwiązań szyfrowania. Po drugie, Zamawiający w żadnym dokumencie zamówienia nie odwołuje się do „centralnego zarządzania szyfrowaniem w systemie IP PBX". Z treści Planu prezentacji wynikał jedynie obowiązek przedstawienia samej możliwości szyfrowania połączeń oraz wskazania miejsc w systemie, w których funkcjonalność ta może być uruchamiana dla poszczególnych kont. Przystępujący wykazał możliwość szyfrowania połączeń oraz wskazał miejsca konfiguracji rodzajów szyfrowania, zarówno na poziomie interfejsów zewnętrznych, jak i użytkowników końcowych, czemu Odwołujący nie zaprzeczał.

Wymaga przypomnienia, że nie można na etapie oceny ofert obciążać wykonawcy nieistniejącymi wymaganiami SWZ. Na etapie badania i oceny ofert Zamawiający nie może interpretować wymagań specyfikacji w sposób bardziej rygorystyczny niż to wynika z literalnego brzmienia wymogu, albowiem prowadziłoby to do nieuprawnionej zmiany albo co najmniej istotnej modyfikacji wymogu, co powodowałoby w konsekwencji naruszenie zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji.

II.5 Audiokonferencja w trybie ad-hoc

Odwołujący podnosił, że „Zamawiający określił jednoznaczny wymóg zaprezentowania funkcjonalności realizacji audiokonferencji w trybie ad-hoc, rozumianym jako wydzwanianie przez abonenta SIP kolejnych uczestników konferencji i sukcesywne dołączanie ich do rozmowy. W ramach prezentacji Wykonawca zobowiązany był do zademonstrowania tej

funkcji poprzez abonenta SIP, który wywołuje i dołącza do konferencji łącznie 9 innych abonentów. Podczas przeprowadzonej prezentacji Wykonawca spełnił ten wymóg jedynie częściowo. Pierwszych czterech uczestników konferencji zostało dobranych zgodnie z założeniami – bezpośrednio przez abonenta SIP za pomocą softphone'a. Natomiast abonenci od 5 do 9 zostali dodani do konferencji z wykorzystaniem interfejsu graficznego centrali telefonicznej (systemowego GUI), co oznacza, że nie była to realizacja konferencji ad-hoc w rozumieniu Zamawiającego – inicjatywa i kontrola procesu dołączania uczestników nie leżała po stronie abonenta, lecz była wykonywana administracyjnie z poziomu systemu. W związku z powyższym należy uznać, że Wykonawca nie zaprezentował w pełni funkcjonalności realizacji konferencji ad-hoc zgodnie z wymaganiami i w efekcie nie wykazał, że system spełnia ten kluczowy aspekt funkcjonalności zunifikowanej komunikacji."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 9 lit. p OPZ „Funkcjonalność systemu zunifikowanej komunikacji w zakresie obsługi połączeń i terminali w zakresie telefonii oraz wideo musi obejmować: p) Realizacja audiokonferencji aranżowanych w trybach ad-hoc (rozumianym, jako: wydzwanianie przez organizatora konferencji kolejno do osób, które mają uczestniczyć w konferencji i kolejne dołączanie ich do niej) i planowym (rozumianym, jako: samodzielne wdzwonienie się osób, które mają uczestniczyć w konferencji na podany wcześniej numer), z możliwością udziału w nich łącznie nie mniej niż *50* stron konferencji w jednej lub wielu konferencjach."

Stosownie do pkt 9 ppkt 9 lit. p Planu prezentacji „Funkcjonalność systemu zunifikowanej komunikacji w zakresie obsługi połączeń i terminali w zakresie telefonii oraz wideo musi obejmować:

Wykonawca zaprezentuje komunikator UC (Unified Communications) producenta Systemu VoIP zintegrowany w systemie. W ramach prezentacji wykonawca wykona po 2 razy każdą z funkcjonalności pkt.9 c-t (…)

p) Realizacja audiokonferencji aranżowanych w trybach ad-hoc (rozumianym, jako: wydzwanianie przez organizatora konferencji kolejno do osób, które mają uczestniczyć w konferencji i kolejne dołączanie ich do niej) i planowym (rozumianym, jako: samodzielne wdzwonienie się osób, które mają uczestniczyć w konferencji na podany wcześniej numer), z możliwością udziału w nich łącznie nie mniej niż *50* stron konferencji w jednej lub wielu konferencjach.

Wykonawca zaprezentuje działanie funkcji wywołania konferencji przez abonenta SIP i dobierania po kolei 9 innych abonentów „ad-hoc"

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 13:30 – 13:45). Bezsporne było, że Przystępujący utworzył konferencję z udziałem 9 użytkowników. Czterech z nich zostało dodanych z poziomu konta SIP przy użyciu softphone'a, natomiast pozostałych dodano z poziomu interfejsu graficznego systemu. Wszystkie czynności były wykonywanie na jednym koncie organizatora konferencji z poziomu jego panelu dostępowego, zarówno przy użyciu softphone'a i klawiatury numerycznej, jak i opcji „wyszukaj" w interfejsie graficznym.

Odwołujący twierdził, że dodanie do konferencji uczestników z wykorzystaniem interfejsu graficznego oznacza, że nie była to realizacja konferencji ad-hoc w rozumieniu Zamawiającego, bowiem inicjatywa i kontrola procesu dołączania uczestników była wykonywana administracyjnie z poziomu systemu.

Z powyższym nie sposób się zgodzić. Izba podziela stanowisko Przystępującego, zgodnie z którym zaprezentowany przez Przystępującego sposób dołączania uczestników do konferencji uznać należy za prawidłowy. Zamawiający nie zdefiniował ani w OPZ, ani w Planie prezentacji, w jaki sposób mają być wywoływani kolejni abonenci przez abonenta SIP. Dodatkowo, jak podkreślał Zamawiający, kluczowe dla wykazania prawidłowego działania funkcjonalności było potwierdzenie, że system technicznie umożliwia dodawanie uczestników przez użytkownika końcowego, co zostało zaprezentowane przez Przystępującego.

Wobec powyższego Izba uznała powyższy zrzut za bezzasadny, stanowiący nadinterpretację zakresu obowiązków wynikających z prezentacji tej funkcjonalności.

II.6. Mechanizm Call Admission Control (CAC)

Odwołujący podnosił, że „Zgodnie z wymaganiami Zamawiającego, system powinien realizować kontrolę wykorzystania pasma za pomocą mechanizmu Call Admission Control (CAC). W przypadku osiągnięcia 50% zajętości dostępnego pasma na łączu SIP trunk (przy przepustowości 1 Mb/s), każde kolejne połączenie powinno otrzymać jedynie zapowiedź informującą o czasowej niedostępności zasobów transmisyjnych, bez jego rozłączania, a następnie – po ewentualnym zwolnieniu zasobów – umożliwiać zestawienie połączenia. Podczas prezentacji Wykonawca (Netia) nie przedstawił prawidłowego działania tego mechanizmu. W momencie przekroczenia progu obciążenia łącza został odtworzony komunikat o treści: „…nie można skontaktować się z wybranym numerem, numer może być nieprawidłowy lub niedostępny", który nie wskazuje jednoznacznie na przyczynę odmowy zestawienia połączenia – tj. brak dostępnych zasobów transmisyjnych. Dodatkowo, połączenie zostało rozłączone, podczas gdy zgodnie z wymaganiem Zamawiającego system powinien umożliwiać jego kontynuację po uzyskaniu dostępnych zasobów, ograniczając się jedynie do poinformowania użytkownika o czasowej niedostępności. Wskazane zachowanie systemu nie spełnia zatem

zarówno funkcjonalnych, jak i użytkowych wymagań w zakresie działania mechanizmu Call Admission Control."

Zgodnie z pkt 5 ppkt10 lit. p OPZ „Funkcjonalność w zakresie zarządzania połączeniami musi obejmować: p) system sterowania połączeniami powinien realizować funkcje kontroli wykorzystania pasma w sieci poprzez mechanizm Call Admission Control."

Stosownie do pkt 9 ppkt 10 lit. p Planu prezentacji „Funkcjonalność w zakresie zarządzania połączeniami musi obejmować:

Wykonawca zaprezentuje każdą z funkcjonalności opisanych w pkt.10 a-p) z uwzględnieniem uwag zamieszczonych przy niektórych z nich poniżej (…)

p) system sterowania połączeniami powinien realizować funkcje kontroli wykorzystania pasma w sieci poprzez mechanizm Call Admission Control.

Wykonawca zestawi SIP trunk do sieci PSTN o przepustowości 1 MB/s w momencie osiągnięcia zajętości 50% pasma kolejne połączenie powinno uzyskać zapowiedź o czasowej zajętości łącza."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 15:27 – 15:35). Po przekroczeniu limitu obciążenia łącza, próba kolejnego połączenia została zablokowana, a użytkownik otrzymał komunikat: „…nie można skontaktować się z wybranym numerem, numer może być nieprawidłowy lub tymczasowo niedostępny".

Izba wskazuje, że z treści wymogu zawartego w pkt 9 ppkt 10 lit. p Planu prezentacji wynika jedynie, że w określonych okolicznościach połączenie powinno uzyskać zapowiedź zajętości. Zamawiający nie określił konkretnego brzmienia treści zapowiedzi. Ponadto, z treści wymogu nie wynika, aby system miał gwarantować kontynuację tego samego połączenia po uzyskaniu dostępnych zasobów. Reasumując, ww. postanowienia ani nie przewidywały obowiązku ponownej próby zestawienia połączenia po zwolnieniu zasobów ani nie określały treści wymaganego komunikatu zapowiedzi. Zamawiający nie wskazał, jak dokładnie ma brzmieć zapowiedź. Dlatego też Przystępujący był uprawniony, aby zaproponować jedną z wielu systemowych zapowiedzi.

II.7. Obsługa kodeka iLBC

Odwołujący podnosił, że „Zgodnie z wymaganiami Zamawiającego, system powinien umożliwiać konfigurację sposobu kompresji głosu i wideo dla konta abonenta, z poziomu interfejsu zarządzania systemem, w zakresie obsługi co najmniej następujących kodeków: G.711, G.729, G.722, OPUS oraz iLBC. Funkcjonalność ta powinna być dostępna bezpośrednio w narzędziach administracyjnych systemu, w sposób umożliwiający Zamawiającemu elastyczne zarządzanie jakością dźwięku oraz dopasowanie systemu do warunków sieciowych. Podczas prezentacji Wykonawca zaprezentował w graficznym interfejsie centrali możliwość konfiguracji kodeków: PCMU, PCMA, G.722, G.729 oraz OPUS, natomiast nie została udokumentowana ani zaprezentowana możliwość obsługi kodeka iLBC w ramach interfejsu zarządzania systemem. W późniejszym czasie Wykonawca tłumaczył, że obsługa kodeka iLBC może być możliwa poprzez ręczną konfigurację plików konfiguracyjnych terminali końcowych (telefonów IP), a nie samej centrali. Takie podejście może być mylące, ponieważ sugeruje, że centrala obsługuje ten kodek, gdy tymczasem jego użycie wynika z indywidualnej konfiguracji urządzenia końcowego – co nie spełnia wymagania dotyczącego centralnego zarządzania kodekami z poziomu systemu. Dodatkowo jako potwierdzenie obsługi kodeka iLBC, Wykonawca przedstawił jedynie slajd prezentacyjny, nie dokonując rzeczywistej prezentacji działania ani konfiguracji tego kodeka w środowisku demonstracyjnym. Brak praktycznej demonstracji oraz możliwości ustawienia kodeka iLBC z poziomu interfejsu systemu zarządzania wskazuje na niespełnienie wymogu funkcjonalnego w tym zakresie."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 10 lit. g OPZ „Funkcjonalność w zakresie zarządzania połączeniami musi obejmować: g) wybór sposobu kompresji głosu i wideo dla połączenia - obsługa, co najmniej standardów:

i) G.711, G.729 – dla zachowania zgodności systemu telekomunikacyjnego ze starszymi typami telefonów IP oraz zapewnienia możliwości współpracy z systemami telekomunikacyjnymi innych producentów

ii) G.722, OPUS – dla zapewnienia połączeń głosowych o podwyższonej jakości dźwięku

iii) iLBC – dla zapewnienia możliwości wykorzystywania terminali IP objętych systemem telekomunikacyjnym w lokalizacjach objętych łączami o słabych lub niegwarantowanych parametrach jakościowych QoS (np. połączenia VPN)."

Stosownie do pkt 9 ppkt 10 lit. g tiret iii Planu prezentacji „Funkcjonalność w zakresie zarządzania połączeniami musi obejmować:

Wykonawca zaprezentuje każdą z funkcjonalności opisanych w pkt.10 a-p) z uwzględnieniem uwag zamieszczonych przy niektórych z nich poniżej (…)

g) wybór sposobu kompresji głosu i wideo dla połączenia - obsługa, co najmniej standardów:

i)G.711, G.729 – dla zachowania zgodności systemu telekomunikacyjnego ze starszymi typami telefonów IP oraz zapewnienia możliwości współpracy z systemami telekomunikacyjnymi innych producentów

ii)G.722, OPUS – dla zapewnienia połączeń głosowych o podwyższonej jakości dźwięku

iii)iLBC – dla zapewnienia możliwości wykorzystywania terminali IP objętych systemem telekomunikacyjnym w lokalizacjach objętych łączami o słabych lub niegwarantowanych parametrach jakościowych QoS (np. połączenia VPN),

Wykonawca zaprezentuje narzędzia zarządzania konfiguracją konta abonenta, w których ustawia się kodeki dla konta. Interfejs musi umożliwiać ustawienie co najmniej takich kodeków jak: G.711, G.729, G.722, OPUS, iLBC."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w pierwszym dniu prezentacji (19.03.2025 r. godz. 15:14 – 15:17).

Odwołujący zarzucał *de facto* brak udokumentowana i zaprezentowana możliwości obsługi kodeka iLBC w ramach interfejsu zarządzania systemem, tj. brak prezentacji działania kodeka iLBC w środowisku demonstracyjnym.

Z powyższym nie sposób się zgodzić. Należy podkreślić, że zgodnie z postanowieniami Planu prezentacji należało zaprezentować narzędzia zarządzania konfiguracją konta abonenta, nie zaś konieczność zestawienie połączeń z użyciem komentowanego kodeka. Zamawiający nie sprecyzował ani w OPZ, ani w Planie prezentacji żadnego wymogu nakazującego, aby ustawienia systemu były zautomatyzowane. Nie zakazał również ręcznego ustawiania parametrów urządzenia końcowego zalogowanego do konta abonenta.

Przystępujący zaprezentował narzędzia zarządzania konfiguracją konta abonenta, które to narzędzia umożliwiają konfigurowanie (przypisywanie) wszystkich wymaganych kodeków (w tym iLBC) do właściwych kont użytkowników. Wykonawca wskazał, że kodek iLBC może zostać uruchomiony poprzez edycję szablonu, a następnie przypisany do konkretnego urządzenia końcowego (19.03.2025 r. godz. 15:34:15). Przystępujący przedstawił również oficjalną dokumentację producenta, potwierdzającą obsługę kodeka iLBC przez system (19.03.2025 r. godz. 15:35:11).

Dlatego też Izba uznała, że zarzut podlega oddaleniu jako bezzasadny.

II.8. Emisja muzyki podczas zawieszenia połączenia

Odwołujący podnosił, że „Zgodnie z wymaganiami Zamawiającego, system powinien umożliwiać emisję muzyki podczas zawieszenia połączenia (Music on Hold) zarówno w trybie multicast, jak i unicast, z jednoczesnym zestawieniem 3 połączeń dla każdego z trybów, umożliwiającym porównanie efektu odsłuchu. W ramach prezentacji Wykonawca prawidłowo zaprezentował działanie funkcjonalności multicast, w której trzech abonentów odsłuchiwało zsynchronizowaną muzykę – zgodnie z oczekiwanym rezultatem. Natomiast funkcjonalność trybu unicast nie została zaprezentowana. Nie przedstawiono działania, w którym trzej abonenci rozpoczynają odsłuch muzyki od pierwszej frazy niezależnie, co skutkowałoby brakiem synchronizacji odtwarzania między poszczególnymi uczestnikami – jak zostało to jednoznacznie określone w wymaganiach funkcjonalnych. Brak prezentacji tej funkcji oznacza, że Wykonawca nie zrealizował pełnej demonstracji zgodnie z zakresem wskazanym przez Zamawiającego, co uniemożliwiło weryfikację działania systemu w trybie unicast i potwierdzenie spełnienia wymagań w zakresie tej istotnej funkcjonalności."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 17 OPZ „Funkcje emitowania muzyki podczas zawieszenia obsługiwanego połączenia telefonicznego (ang. Music on Hold). Wymagana jest realizacja emitowania muzyki w sieci IP w trybie rozsiewczym (multicast) oraz w postaci indywidualnych, oddzielnych sesji (unicast)."

Stosownie do pkt 9 ppkt 17 Planu prezentacji „Funkcje emitowania muzyki podczas zawieszenia obsługiwanego połączenia telefonicznego (ang. Music on Hold). Wymagana jest realizacja emitowania muzyki w sieci IP w trybie rozsiewczym (multicast) oraz w postaci indywidualnych, oddzielnych sesji (unicast).

Wykonawca dokona prezentacji w Systemie VoIP (multikast – 3 abonentów odtwarza muzykę zsynchronizowaną, unicast – muzyka startuje od początkowej frazy w momencie jej podstawienia przez system 3 abonentów słyszy tę samą muzykę jednak nie jest ona zsynchronizowana w czasie dla poszczególnych abonentów). Należy dla każdego rodzaju trybu zestawić 3 połączenia jednoczesne i odsłuchać porównawczo wszystkie zapowiedzi na każdym z nich."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w drugim dniu prezentacji (20.03.2025 r. godz. 9:15-9:18).

Zdaniem Odwołującego Przystępujący prawidłowo zaprezentował działanie funkcjonalności multicast, natomiast funkcjonalność trybu unicast nie została zaprezentowana.

Zamawiający wyjaśnił, że odtwarzanie w trybie multicast polega na przesyłaniu wspólnego strumienia muzycznego do wielu odbiorców jednocześnie, dzięki czemu wszyscy słuchają tego samego fragmentu w tym samym czasie. Podczas gdy tryb unicast polega na tworzeniu oddzielnego strumienia dla każdego telefonu, co sprawia, że każdy użytkownik rozpoczyna odsłuch nagrania od początku niezależnie od pozostałych. Dalej, Zamawiający wyjaśnił, że prezentacja odbywała się z udziałem członków komisji, którzy korzystali ze słuchawek podłączonych do systemu oraz wskazał, że w

trakcie demonstracji w słuchawkach należycie odtwarzano muzykę przesyłaną w obu trybach.

Izba przyznaje, że na podstawie nagrania wideo z przeprowadzonego testu nie jest możliwe ustalenie, jakie dźwięki i w której słuchawce są słyszalne, czy są zsynchronizowane czy też nie. Niemniej skład orzekający dał wiarę Zamawiającemu, że jego przedstawiciele potwierdzili powyższą funkcję, czego jednak samo nagranie nie jest w stanie odzwierciedlić. Z samego faktu, że nie jest możliwe ustalenie, jakie dźwięki i w której słuchawce są słyszalne, czy są zsynchronizowane czy też nie, nie można automatycznie wyciągnąć wniosku, że dana funkcjonalność nie została w ogóle zaprezentowana, zgodnie z opisem testu w Planie prezentacji.

Powyższe potwierdza jedynie, jak słusznie zauważył Przystępujący, że nagranie z prezentacji samo w sobie nie może stanowić przedmiotowego środka dowodowego potwierdzającego zgodność oferowanego systemu z wymogami postępowania, bowiem tę zgodność miała wykazać prezentacja.

II.9 Terminowanie połączeń telefonicznych + notatka

Odwołujący podnosił, że „Zgodnie z wymaganiami Zamawiającego, system powinien umożliwiać zarezerwowanie określonego czasu po zakończeniu rozmowy telefonicznej, w celu umożliwienia agentowi sporządzenia notatki oraz wprowadzenia danych do systemu, za pośrednictwem dedykowanej aplikacji do obsługi połączeń – w tym przypadku klienta systemu 3CX. W trakcie prezentacji Wykonawca prawidłowo skonfigurował kolejkę z 5 wywołaniami kierowanymi do jednego agenta, a następnie wprowadził 2-minutowe opóźnienie przed zestawieniem kolejnego połączenia po zakończeniu rozmowy. Jednakże, zamiast zaprezentować możliwość tworzenia notatek w ramach dedykowanego interfejsu systemu do obsługi połączeń (3CX), Wykonawca posłużył się zewnętrzną aplikacją, niezwiązaną bezpośrednio z systemem telekomunikacyjnym. Tym samym, przedstawiona funkcjonalność nie odzwierciedlała zintegrowanego rozwiązania, które umożliwia obsługę notatek bezpośrednio w narzędziu do obsługi połączeń, co mogło wprowadzić Zamawiającego w błąd co do rzeczywistego zakresu i poziomu integracji oferowanego rozwiązania."

Zgodnie z pkt 5 ppkt 19 lit. g OPZ „Terminowanie połączeń telefonicznych i ich automatyczną obsługę przez system zapowiedzi IVR (Interactive Voice Responder), definiowaną przez skrypty budowane przez graficzne narzędzie. Obsługa skryptu musi umożliwiać: g) zarezerwowanie zdefiniowanego czasu dla zamknięcia połączenia, do celów sporządzenia notatki oraz wpisania danych do innych aplikacji."

Stosownie do pkt 9 ppkt 19 lit. g Planu prezentacji „Terminowanie połączeń telefonicznych i ich automatyczną obsługę przez system zapowiedzi IVR (Interactive Voice Responder), definiowaną przez skrypty budowane przez graficzne narzędzie. Obsługa skryptu musi umożliwiać:

Wykonawca zaprezentuje narzędzie graficzne do budowy skryptów, dwa różne przykładowe skrypty – omówi je i wprowadzi do Systemu VoIP, który wykaże funkcjonalność opisane w ppkt. a-i) (…)

g) zarezerwowanie zdefiniowanego czasu dla zamknięcia połączenia, do celów sporządzenia notatki oraz wpisania danych do innych aplikacji,

Wykonawca skonfiguruje kolejkę do jednego agenta, w kolejce ustawi 5 połączeń wywołujących.

Po odebraniu i zakończeniu przez agenta pierwszego połączenia, następne połączenie może zadzwonić dopiero po 2 minutach od zakończenia poprzedniego. W tym czasie agent zapisze notatkę w programie obsługującym agenta."

Przedmiotowa funkcjonalność była wykazywana przez Przystępującego w drugim dniu prezentacji (20.03.2025 r. godz 9:38-9:43).

Odwołujący zarzucał, że wykonawca zamiast zaprezentować możliwość tworzenia notatek w ramach dedykowanego interfejsu systemu do obsługi połączeń (3CX), posłużył się zewnętrzną aplikacją, niezwiązaną bezpośrednio z systemem telekomunikacyjnym.

Niemniej żadne postanowienie, czy to OPZ, czy Planu prezentacji, nie wskazywało konkretnego narzędzia do celów sporządzenia notatki. Zgodnie z Planem prezentacji Zamawiający postawił jedynie wymóg sporządzenia notatki w „programie obsługującym agenta". Z powyższego wynika, że Zamawiający nie określił konkretnego narzędzia do sporządzenia notatki. Dodatkowo, z treści OPZ wynika możliwość wpisania danych „do innych aplikacji", co oznacza możliwość korzystania z innego oprogramowania.

Dlatego nie sposób uznać, że Przystępujący nie spełnił ww. wymogu, tym bardziej że Odwołujący nie kwestionuje ani braku wykazania możliwości kolejkowania połączeń, ani braku zapewnienie 2-minutowych przerw po każdym połączeniu.

W związku z powyższym Izba uznała, że zarzut podlega oddaleniu jako bezzasadny.

III.Zarzuty dotyczące odrzucenia oferty Odwołującego

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu bezzasadne odrzucenie jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp

jako niezgodnej z warunkami zamówienia, w związku z niewykazaniem wszystkich wymaganych funkcjonalności oferowanego systemu. Zgodnie z informacją o odrzuceniu oferty Odwołującego, Odwołującemu nie udało się wykazać wszystkich funkcjonalności, a ostatniego dnia dokonał zmiany dotychczasowego środowiska testowego, wprowadzając nowe oprogramowanie Siperb, co Zamawiający uznał za niedopuszczalne. W konsekwencji Zamawiający odmówił uczestnictwa w dokończeniu prezentacji, a Odwołujący kontynuował testy podczas nieobecności Zamawiającego.

Zarzut odwołania ogranicza się do wskazania, że Zamawiający winien był uznać spełnienie wymaganych funkcjonalności na podstawie sporządzonego przez Odwołującego i przedłożonego Zamawiającemu nagrania. Odwołujący w treści odwołania przytacza punkty z protokołu prezentacji, a następnie kwituje je za każdym razem jednym zdaniem, stwierdzając, że wskazane funkcjonalności zostały zaprezentowane przez Odwołującego.

W ocenie Izby, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, zasadnym jest przedstawienie uwag natury ogólnej, odnoszących się do wymogów formalnych odwołania, określonych przepisami ustawy Pzp. Izba wskazuje, że stosownie do treści art. 516 ust. 1 ustawy Pzp odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. Tym samym należy podkreślić, że właśnie określone w ww. przepisie wymogi konstrukcyjne odwołania przesądzają, że treść zarzutu nie jest ograniczona wyłącznie do twierdzeń zawartych we wstępnej części odwołania (petitum), a dotyczy również okoliczności faktycznych zawartych w sformułowanej przez odwołującego argumentacji.

Odwołanie powinno wyrażać zastrzeżenia wobec dokonanych przez zamawiającego czynności lub zaniechań, co oznacza obowiązek zaprezentowania przez odwołującego nie tylko podstawy prawnej takich zastrzeżeń, ale przede wszystkim argumentacji odnoszącej się do postulowanej oceny. Oznacza to zatem konieczność odniesienia się do elementów stanu faktycznego, jak również podjętych czynności lub zaniechań zamawiającego w taki sposób, który pozwoli na uznanie, że podniesione zostały konkretne zarzuty wobec tych czynności lub zaniechań przypisanych zamawiającemu (tak Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 26 czerwca 2017 r. sygn. akt: KIO 1187/17). Podsumowując powyższe Izba stwierdza, że to na wykonawcy, będącym profesjonalistą, spoczywa ciężar przedstawienia w treści odwołania jasnych i szczegółowych zarzutów zbudowanych z dwóch warstw, tj. prawnej i faktycznej, które wyznaczają granice rozstrzygnięcia Izby, która może orzekać wyłącznie w zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu.

W ocenie składu orzekającego, brak jakiejkolwiek argumentacji faktycznej w uzasadnieniu faktycznym odwołania stanowi brak wskazania podstawy faktycznej w uzasadnieniu odwołania, która na etapie prowadzenia postępowania odwoławczego nie daje się poddać ocenie. Izba ocenia czynność Zamawiającego w kontekście podniesionego zarzutu i przypisanej mu argumentacji faktycznej. To po stronie wykonawcy składającego odwołanie ciąży obowiązek wykazania uzasadnienia i argumentacji podnoszonych naruszeń. Izba nie jest uprawniona, aby poszukiwać za Odwołującego uzasadnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu. Wykonawca składający odwołanie jest zobowiązany do skonkretyzowania swojego stanowiska przez podanie uzasadnienia faktycznego. Izba nie może domyślać się intencji czy zamierzeń Odwołującego, jak również Izba nie może podejmować za Odwołującego czynności zmierzających do uzasadnienia zarzutu odwołania. W ramach środków ochrony prawnej następuje ocena działania Zmawiającego (podejmowanych przez niego czynności w postępowaniu bądź bezprawnych zaniechań), pod względem zgodności z przepisami ustawy Pzp.

Izba wskazuje, że zgodnie z art. 555 ustawy Pzp nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Zatem odwołanie rozpoznaje jedynie w granicach podniesionych zarzutów. Z kolei zarzut odwołania wyznacza nie tylko jego podstawa prawna, ale też uzasadnienie faktyczne. Zarówno orzecznictwo Izby, jak i sądów powszechnych, podkreśla potrzebę ścisłego odczytywania treści zarzutu, w tym przede wszystkim niedopuszczalność wykraczania poza jego treść. Zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 29 czerwca 2009 r. sygn. akt X Ga 110/09 *Jeśli więc strona nie odwołuje się do konkretnych okoliczności faktycznych to skład orzekający nie może samodzielnie ich wprowadzić do postępowania tylko dlatego, że można je przyporządkować określonej, wskazanej w odwołaniu kwalifikacji prawnej.* Podobnie wskazał Sąd Okręgowy w Rzeszowie w wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt I Ca 117/12*Z analizy powyższych przepisów można wyciągnąć dwa zasadnicze wnioski dla niniejszej sprawy. Po pierwsze, zarówno granice rozpoznania sprawy przez KIO jak i Sąd są ściśle określone przez zarzuty odwołania, oparte na konkretnej i precyzyjnej podstawie faktycznej. Sąd w postępowaniu toczącym się na skutek wniesienia skargi jest związany podniesionymi w odwołaniu zarzutami i wyznaczonymi przez nie granicami zaskarżenia.* Również w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że powód nie jest obowiązany do wskazania w pozwie podstawy prawnej swego roszczenia. Tak też w wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1997 r., sygn. akt I CKN 130/97, gdzie stwierdzono, że*Zgodnie z zasadą da mihi factum, dabo tibi ius - wynikającą w polskim prawie procesowym z nałożenia na powoda jedynie obowiązku przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie - konstrukcja prawna podstawy rozstrzygnięcia należy do sądu*. Niezmiennie Sąd Najwyższy podkreśla, że obligatoryjnym elementem pozwu jest przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu (art. 187 § 1 ust. 2 k.p.c.), okoliczności te stanowią podstawę faktyczną

powództwa (causa petendi) - tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 maja 1957 r., sygn. akt 2 CR 305/57.

Przenosząc powyższe rozważania na stan niniejszej sprawy należy stwierdzić, że w odwołaniu brak jest jakiejkolwiek argumentacji faktycznej uzasadniającej podniesiony zarzut dotyczący bezpodstawnego odrzucenia oferty Odwołującego. Odwołujący stwierdza jedynie w zakresie wymienionych funkcjonalności, że zostały przez niego zaprezentowane. O zakresie zarzutu podlegającym rozpoznaniu Izby przesądza nie samo postawienie w odwołaniu tezy wystąpienia zgodności oferty z SWZ, ale wskazanie konkretnych okoliczności, w zakresie których wykonawca dopatruje się takiej zgodności. Tylko wówczas można oczekiwać, iż Izba będzie władna do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które pozwalałoby na odniesienie się do podstawy faktycznej zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Również tylko w takich warunkach Zamawiający może faktycznie odnieść się do zasadności zarzutu i bronić swojej decyzji w postępowaniu odwoławczym. Nie sposób odnaleźć w treści odwołania argumentów pozwalających na zidentyfikowanie przyczyn, dla których oferta Odwołującego nie powinna być odrzucona. Zarówno Zamawiający, jak i Przystępujący nie mogli w oparciu o treść odwołania odnieść się do podstawy zarzutu i przygotować właściwych dowodów na odparcie twierdzeń Odwołującego. Tym samym również legitymacja Izby do rozstrzygnięcia przedmiotu sporu wyznaczona została uzasadnieniem prezentowanym w odwołaniu, a to nie zawierało żadnej z okoliczności faktycznych.

W tym stanie rzeczy Izba rozpoznała zarzut mając na uwadze uzasadnienie zawarte w odwołaniu, które nie zawierało nawet ogólnych informacji co do przedmiotu oferty. Faktycznie nie było żadnych podstaw, w oparciu o które Izba mogła uznać, że oferta odpowiada wymaganiom Zamawiającego, a tym samym zarzut nie mógł być uwzględniony.

Równocześnie skład orzekający podziela pogląd prezentowany przez Przystępującego, że nagranie z prezentacji miało stanowić formę utrwalenia przebiegu prezentacji w obecności Zamawiającego, który weryfikował spełnienie wymagań podczas prezentacji. Tym samym przedłożenie przez Odwołującego nagrania z przebiegu prezentacji, na której nie było przedstawicieli Zamawiającego mogących zweryfikować spełnienie wymogów nie może być uznane za zgodne z przyjętymi założeniami.

Ponadto, podstawą odmowy ze strony Zamawiającego dokończenia prezentacji, a w konsekwencji odrzucenia oferty Odwołującego było przedłożenie Zamawiającemu nagrania, które dotyczyło nowego środowiska testowego z wykorzystaniem nowego oprogramowania, które nie zostało przez Zamawiającego przyjęte. Odwołujący bowiem ostatniego dnia dokonał zmiany dotychczasowego środowiska testowego, wprowadzając nowe oprogramowanie Siperb. Zamawiający uznał powyższe za niedopuszczalne, wskazując w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego, że „W dodatkowym czwartym dniu wizyty Wykonawcy, a jednocześnie w trzecim dniu prezentowania Systemu VoIP tj. 18.03.2025, Wykonawca bez żadnych wyjaśnień i wcześniejszego poinformowania Zamawiającego przybył z innym, znacznie bardziej rozbudowanym środowiskiem testowym w postaci nowego, wysokowydajnego serwera. (…) Ponadto w dokumentacji przekazanej po zakończeniu trzeciego dnia prezentacji, która dotyczyła wykorzystywanego środowiska testowego Wykonawca uzupełnił daną listę i wskazał na wykorzystanie dodatkowego oprogramowania o nazwie "Siperb" – nie było ono wcześniej wskazane jako element prezentowanego Systemu. (..) Takie zmiany jak nowy serwer, czy dodatkowe oprogramowanie wykorzystywane na potrzeby prezentacji wprowadzają poważne wątpliwości co do spójności, ciągłości i jednolitości oferowanego przez Wykonawcę Systemu IP PBX. W związku z takimi działaniami Wykonawca w znacznej mierze ograniczył Zamawiającemu możliwość jednoznacznego potwierdzenia, że System VoIP prezentowany w dodatkowym dniu był tożsamy z tym, który był przedstawiony w dniach 5-7.03.2025 r.”. Wymaga dostrzeżenia, że z tą okolicznością Odwołujący w ogóle nie polemizuje w treści odwołania i nie obejmuje jej zakresem zaskarżenia.

Dlatego też z uwagi na brak potwierdzenia się naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zakresie zarzucanym przez Odwołującego, odwołanie należy uznać za bezzasadne.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy
na podstawie art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania
(Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca:……..

Członkowie: ……..

……